

תמרורים

נחום . בבית החייל בתל-אביב, טקס הבת-מצווה של **צופיה כהן**, בתם של אלי כהן ז"ל שהועלה לגדרום לפני שבע שנים בדמשק ושל אלמנתו גדיה כהן.

מונה . לפרופסור בקולג' העירוני של בני-יורק, הסופר והמרצה היהודי **אלי ויזל**, שינהל שני סמינרים: אחד יוקדש לנושא הספרות והשואה ובשני ירצה על רבי נחמן מברסלב, מספר הסיפורים ה"חסידי הידוע.

מונה . לתפקיד שגריר ישראל ב"אורוגוואי" ד"ר **רב ב. שמורק** (42), מי עובדיו הבכירים של משרד-החוץ. מוסמך לכלכלה ובעל תואר דוקטור במדעי ה"מדינה, עובד מזה 20 שנים במשרד-החוץ וכיהן בתפקידים דיפלומטיים בכמה ב"רות באירופה. מניצולי השואה, פירסם בעקבות משפט אייכמן שני ספרים על פשעי הנאצים.

נולדה . לחבר צמד הפרברים **יוסי חורי** ולאשתו **כנרת**, בת: **דניה**. לזוג ילד נוסף: אלון בן ארבע וחצי.

נולדה . לאיש העסקים הישראלי הצעיר **ארינון מירצ'ן** ולאשתו הדוגמת **נית הצרפתיה** שהציגה בעבר את יצירותיו של **כריסטיאן דיור, ברינגליט**, בת. לזוג בן בגיל ארבע ובת בגיל שנה ורבע.

נולד . לאיש מחלקת המכירות של מלון הילטון, **יעקב אבנרי** ולאשתו ה"מורה **אילין**, בן: **אורן**. טקס ברית-המילה נחוג ביום השישי האחרון בשעה שמונה בבוקר בצורה מקורית: ארוחת-בוקר חגיגית במלון הילטון.

נולד . לבעל הדיסקוטקים **מדי שאול** ולאשתו הדוגמת **דינה בר**.

שאול בת בכורה **ברכה**

כהן, בת בכורה: **מירל** ששקלה בלידה שלושה קילו.

נולד . לשחקן **עזרא** (צץ וצצה) **דגן** ולאשתו הזמרת **צילה דגן**, בן בכור: **גיא**.

עומדים להינשא . **בבריתניה**, **גיליה מונטאגני** (25) בתו של הרון מסאנדוויץ' שהוא נצר למשפחה שעל שם אחד מאבותיה ניתן השם לכרית, ובעל מועדון לחשפנות לשעבר **מאטרוין ליי אוקלי**, אותו פגשה גיליה, הסובלת מ"שיתוק חלקי מאז היותה בת 13, כאשר עבד כמוזג בסאב.

מצפים לתינוק . השחקנית הישראלית **דינה דורון** ובעלה הבדמי **אילן אלדר**. לזוג יש כבר שני ילדים.

נחום . יום-הולדתה ה-27 של התמי-לילנית **שימורת אור**, בתו של המלחין **יעקב אורלנד** ואשתו של העיתונאי ורדי **יעקב** שהיא בוגרת בית-הספר למישר חק בית צבי, אם לבת בגיל ארבע ובעלת בוסיק.

נפטור . בגיל 63, עת נאם בפני בני משפחת שכולות במישגש ביער בן-שמן, **מוכ"ל אירגון יד לבנים נחם פרלי מויטר**, שנולד בביאליסטוק, עלה בצעיר-רותו לארץ ומאז שנפל בנו אביתר ב"מילחמת השיחור, עסק בעיקר בהנצחת חללי צה"ל ובדאגה למישפחותיהם. היה ממייסדי יד לבנים ויום את הרעיון של בת יד לבנים.

נפטרה . בירושלים, בגיל 67, חבי-רת בית-הדין העליון של מישפחת הע"י **בוהה יהודית לוריא-גניצבורג**, ש"היתה במשך 12 שנים חברת מועצת ע"י ריית ירושלים ומוכירת מפאי בבירה.

תה יוסף להמשיך לעשות זאת בדירתו, שם, שפכה ושפכה, ולא אמרה די. מאז, המשיכו להיפגש מיספר פעמים בשבוע בדירתו של יוסף או בדירתה של מרים. כך דפק העסק כמו שעון — עד אותו יום שני הגורלי, בו שכתו שני האהבים הנלהבים בחדר-המיטות את ה"שעון, את הזמן, את המקום, ואת הבעל — בתוצאות הרת-גורל.

כל הפנים

עם דם

ש מעתי את משה צועק כמו משור "גע" סיפר השבוע חיים זוהר, שכנס של בני-החוג אלמליח. "רצתי לחלון, ושמעתי מכות נוראות. כאילו שוברים את כל הבית. איך נבהלתי. פתאום ראיתי את התריס של חדר-השינה שלהם נפתח, ובן-אדם זר מטפס מבפנים החוצה."

"רגע הוא ישב שם והיסס — ופתאום טראה, קפץ. אבל מה, הוא קפץ קרוב לקיר, ונתקל באדן החלון שמתחת. בקיר מה הראשונה, ועשה סלטה שלמה באוויר. הוא נפל על הפנים בתצר. כשקם, ראיתי תי שכל הפנים שלו דם."

אבל מה? מה שהיה היה, והעיקר ש"נגמר בטוב. כך, מכל מקום, חשה מרים. "יוסף הבטיח לי להתחתן", סיפרה השבוע. "כבר בהתחלה הוא אמר לי: תתגרשי מבעלך, ותבואי נתחתן. אמרתי לו שאי-אפשר, יש לי ילדים. אז הוא היה אומר לי, אין דבר, ניקח את הילדים אצלנו." לבסוף, השתכנעה מרים. "החלטתי ש"אני מתגרשת". שפכה השבוע את ליבה, "בגלל שמשה היה רע בשבילי. תמיד היה חושד בי, והיה עוקב אחרי. בגלל זה גם בגדתי בו. בשביל להרגיז אותו. זה הגיע לו."

לאחר התקפת-הזעם הראשונה, בה היה משה אלמליח מוכן לעשות שפטים באש-תו, החליט עתה שהיא אינה ראוייה לו עוד. בתום מועצה משפחתית סוערת ש"נערכה ביום החמישי-הוחלט על גירושין, "אני זומן כבר חשדתי שהיא בוגדת בי", סיפר משה. שלאחר סיום יום עברי-ותו בערייה, הוא עובד אחר-הצהרים בחנות-הירקות של אחיו, בשוק תלפיות, כדי להשלים את המשכורת הדלה. "לפני חודשיים, למשל, היא סיפרה לי שלאח שלה בנס-ציונה יש ברי-מצווה. אמרתי לעצמי, טוב, שחיסע. אז היא לקחה את הילדים, ונסעה. בערב באו אלי הילדים, אמרו שבא איתם עוד אדון אחד ועוד ילד אחד, והם הלכו לגן-החיות."

מלגלג משה על תוכניותיה הורודות של אשתו: "מספרים עליו, על הארס הזה, שהוא התגרש כבר משתי נשים, ושהוא כלכל מתחיל עם כל אשה ברחוב. אם היא חושבת שהוא יתחתן איתה, אז שתשכח מזה. בני-זונות כמוהו אף פעם לא מתחתנים."

נאנח הגיבור המעופף, בסוגיה זו: "אני לא יודע אם אתחתן איתה. הבעל שלה הבטיח שישבור לי את כל העצמות." במששו בזוהירות את אפו החכול, סיכם: "דבר אחד בטוח. בפעם הבאה, אחפש לעצמי בחורה שגרה בקומת הקרקע. אין חכם כבעל נסיון."

הבעל:

"מזה חודשים חשדתי בה

שהיא בוגדת - ורציתי לתכסה!"

יוסף השתתף מאוד בצערה של מרים. הוא הכיר את הבעיות על בשרו, בהיותו בעצמו נשוי פעם ואב לילד. אך מאז התגרש, לעולם לא עוד, ברוך השם. מאחר שמרים נראתה כאילו לא תגר מור לעולם לשפוך את ליבה, הזמין אור

אבל כשהסתכלתי למטה, נהיה לי חושך בעיניים איוה גובה. אבל הבעל שם המי שיק לעבוד על הדלת, וזה לא נתן לי אפילו רגע אחד לריכוז המחשבה. "בכל זאת הצלחתי להגיע למסקנה שלא כדאי לקפוץ. שאני אשבור את הראש. אבל לפני שגמרתי להגיע למסקנה שלי, ראיתי שאני כבר באוויר, באופן איני סטנטיבי. ותיכף הייתי על הארץ, והר"גשתי מכה נוראה בפנים וביד."

נישואי

אונס

היה זה סופו — בינתיים, בכל אופן של רומן שהתחיל, בהילוך גבוה. לפני ארבעה חודשים, מרים הכירה את יוסף באזורי חיפה, שם עבדו שניהם כ"מלצרים. הצעיר השחרחר, יליד מארוקו שגדל בצרפת, נראה לה מאוד. גם מרים הדשנה, ילידת מארוקו גם היא, מצאה-חן בעיני יוסף. כעבור כמה ערבים של עבודה משותפת, כבר הזמין יוסף את מרים לספל קפה, כאילו לא היה להם מספיק קפה בעבודתה.

על ספל קפה ראשון זה, השתפכה מרים בפני יוסף. יש לה צרות מבעלה, סיפרה. הבעל היה בן 43, מבוגר ממנה ב-17 שנה, וקנאי וחסדן לאללה. "הוא אף פעם לא נותן לי לזוז מהבית כשאני פנוייה." התלוננה בפני הקולגיה. תמיד הוא עוקב אחרי ושואל שאלות. לפעמים גם מרביץ. עוד סיפרה ליוסף, כי התחתנה עם בע"ל לפי דרישת המשפחה, בניגוד לרצונה, לפני תשע שנים, ילדה לו ילדה וילד, בני שבע והמש, והיתה מאוד בלתי שביי-עתייצון ממנו.

קפיצה מן החלון

זהו הבית, ברחוב ש"י ענגנון בחיפה, בו הופתע יוסף שושן בקומת הראשונה, עשה סלטה באוויר ונחת למזלו לתוך השיחים, שם שבר יד ואף, אך מלבד זה יצא בריא ושלם.